

Thư Cho

Người Em Tịnh Độ

Thư cho người em Tịnh độ là một bộ luận nhỏ. Gom nhặt những yếu nghĩa của Tông Tịnh độ, chia thành từng bài nhỏ, mỗi bài là một chủ đề, nhằm giải quyết những thắc mắc lo âu của hành giả mới phát tâm tu tịnh nghiệp, để lòng tin được sâu chắc, phát nguyện, thực hành.

Tập luận này tuy lời ít nhưng chứa đựng tất cả ý nghĩa của pháp môn niệm Phật, nếu người xem để tâm suy gẫm kỹ, có thể đi thẳng vào chỗ nhiệm mầu của môn niệm Phật. Đây là cánh sen nhỏ, chân thành kính tặng các bạn sen trong mùa kiết hạ an cư này.

Mùa an cư Nhâm Tuất, 82

Hồng Nhơn *cẩn bút.*

Ngày 30 – 5 Năm Bính Tý, 1996.

4 - Tịnh Độ Tịnh Yếu

Thưa Anh

Qua bài Phán định giới hạn Thiền Tịnh, em đã biết rõ Thiền Tịnh cùng nguồn, và gián trạch được phương pháp tu tập. Nhưng khi đọc vào các tác phẩm Tịnh độ mà Anh đã trao cho em mới cảm thấy Phật Pháp thật là mầu nhiệm, tịnh độ là một huyền môn với tâm phạm khó hiểu hết ý Thánh. Dám mong, Anh vì đũa em sơ cơ này mà tóm tắt những điều tinh yếu để làm thêm thang cho những người muốn bước vào cửa ngõ của kho tàng.

Em thân thương của anh.

Phật pháp bao la như bể cả, không thể đo lường. Nhưng chỉ cần một giọt nước của đại dương, chúng ta có thể hiểu được chất nước của toàn thể. Đạo giải thoát là đưa muôn pháp về một, hiểu được một là hiểu được tất cả. Vì thế, anh góp nhặt những lời tinh yếu cổ đức, lời ít mà nghĩa nhiều. Để từ đó em có một thêm thang vững chắc bước vào pháp môn tịnh độ nhiệm mầu!

Thái Hư Đại Sư dạy: Chỗ tinh yếu của Pháp môn Tịnh độ, niệm Phật A Di Đà vắng sanh về thế giới An lạc không ngoài ba điểm cốt yếu là tin, nguyện và hành.

I. Tin là dứt nghi hiểu rõ làm cho chí chuyên tâm quyết. Tin gồm có ba thứ là tin tự tâm, tin cõi Phật và tin Pháp môn.

Thế nào là tin tự tâm? Tin bản tâm chúng ta từ vô thì không khởi, từ vô chung không diệt, liên tục thường hằng, tùy duyên mà chuyển. Từ sanh đến chết, tuy chết mà không dứt; Từ chết đến sanh, tuy sanh mà chẳng thường; Tiếp nối quả có nhơn, nhơn chín mà thành quả, chẳng phải ngẫu nhiên của một đời, cho nên ở tương lai vĩnh viễn an ổn chơn lạc. Do nghiệp mà thọ thân, thân lại tạo nghiệp, không phải một lần chết mà có thể xong, cho nên cần phải suy nghĩ kỹ. Sanh tử khổ rất dài, xuống lên biến đổi cùng cực, mờ mịt trong sáu đường chẳng biết về đâu! Vào ra ba đường chịu hành hình hầm lửa núi đao đáng sợ! Thân người khó được nay đã được. Phật Pháp khó nghe nay đã nghe, mạng người vô thường mau như ngựa qua cửa sổ. Chúng ta gặp được Pháp Phật may mắn như rùa mù gặp bông cây trôi. Vì thế, Hiệu Phật phải chuyên cần trì niệm là tin vào bản tâm mình. Có câu: “Tâm này không hướng thân này hiểu, chờ đợi thân nào hiểu bản tâm”.

Tin tâm ta là nguồn gốc chơn tánh, cũng gọi là Phật tánh. Phải biết rằng chúng ta từ xưa nay vốn có đầy đủ Phật tánh, có đầy đủ tạng trí huệ Phật đức của Như Lai,

luôn tròn đầy an lạc, tự tại thanh tịnh. Nếu chúng ta gặp được thiện hữu khai đạo, Quy y Phật Pháp Tăn, tin theo Pháp môn Phật dạy, ân cần tu tập, chắc được chứng Phật quả. Nên nói: “Bạn đem thuyền trống ra sông lớn, chắc có đầy trăng sáng trở về”.

Tin chúng ta từ vô thi đến nay cũng từng sanh vào cõi trời, cũng từng làm người. Mười phương ba đời tất cả chư Phật, chư Đại Bồ tát, chư Thánh hiền chúng, phàm thân các cõi, giác ngộ, quần sanh, chúng ta đời trước cũng đã từng gặp các Ngài phục vụ cúng dường, gieo trồng căn lành, vì vậy đời nay được nghe Phật Pháp, lại có thể Pháp khởi lòng tin nguyện.

Tuy do mê muội khôn trí hiểu biết, nhưng chúng ta cần phải tin rằng chư Phật Bồ tát luôn luôn hộ niệm cho chúng ta, nên phát tâm tinh tấn dũng mãnh, lập chí cương quyết bền vững việc hành theo lời dạy của các Ngài. Chư Phật trong mười phương, chư Đại Bồ tát có Đại từ đại bi, đại hùng đại lực, Phật và Bồ tát chắc chắn sẽ cứu độ, tiếp dẫn. Quán sát các hàng tứ chúng vãng sanh tịnh độ, đều nhờ năng lực thiện căn đời trước, đời này mới có năng lực kính tin tu tập và năng lực cứu độ, tiếp dẫn của chư Phật Bồ tát, nên đều được vãng sanh tịnh độ An lạc thành Đại Bồ tát, chúng ta cũng thế, có nguyện chắc được thành tựu. Có câu: “Kia là Trương Phu ta cũng vậy, không nên tự ti mà sanh lòng lui sụt.”

Thế nào là tin cõi Phật? Tin này đời lâu xa thưở quá khứ, Đức Phật A Di Đà cũng là phàm phu như chúng ta. Ngài bỏ địa vị tôn quý của một quốc vương, theo Phật xuất gia, phát tâm Bồ Đề rất kiên cố, lập ra 48 nguyện lớn rồi chứa công, lập hạnh, nhiều đời thực hành không bao giờ lui sụt. Y cứ vào trong cội gốc của Nhơn địa, nhờ năng lực Nguyện hành và năng lực giáo hóa thuần thực Hiện căn của chúng sanh, liền thành cõi Tịnh độ an lạc nghiêm sức thật vô cùng vi diệu, và các người cùng nguyện hạnh đồng sanh về trong ấy mà thành vô thượng chánh đẳng chánh giác, thọ mạng vô lượng, ánh sáng vô lượng nên gọi là thế giới Cực lạc của Phật A Di Đà.

Tin Đức Thích Ca Mâu Ni là Đức Phật ở thế giới Ta Bà nói: “Cách đây mười muôn ức cõi Phật về hướng Tây có một thế giới tên là cực lạc, là Tịnh độ mà Đức Phật A Di Đà đang giáo hóa ở đó. Cõi ấy có hai vị Bồ tát là Quan Thế Âm và Đại Thế Chí cùng vô lượng vô số Bồ tát và Thánh hiền Tăng chúng trong bể lớn thanh tịnh, thường cùng vây quanh Đức Phật A Di Đà nghe Phật thuyết Pháp, y theo lời Phật dạy mà làm, từ Phật Pháp nhơn chúng thành Phật Pháp quả, vĩnh viễn lìa các khổ nạn, được Đại giải thoát, thần thông diệu dụng không thể nghĩ bàn, hóa thân mười phương, tu công đức Phật, dẫn các người có duyên, đồng về Tịnh độ. Người về Tịnh độ rồi được liên hoa hóa thân, không do thai sanh,

tùy theo người vãng sanh, lòng tin có sâu cạn, nguyện lực có lớn nhỏ, công năng thực hành có tròn hay khuyết mà có chín phẩm khác nhau. Ba phẩm bậc hạ là phàm phu mang nghiệp vãng sanh, Ba phẩm bậc trung là hàng thánh chúng đoạn hoặc chứng chơn. Ba phẩm bậc thượng là Bồ tát hoàng trí Đại bi. Ngoài hạ phẩm lại có nghi thành thai sanh. Rộng nhiếp hóa những người tội ác sâu nặng, hoặc hạng tin nguyện yếu kém, làm cho họ sanh ở biên địa Tịnh độ sám ác tu thiện, dứt nghi sanh tín cũng được hoa nở thấy Phật. Tuy có Chín phẩm Ba cấp khác nhau, nhưng một khi đã nương theo đại nguyện mà được vãng sanh đều được vĩnh viễn thoát khỏi khổ sanh tử luân hồi, cuối cùng cũng chúng thành Phật quả. Một khi hoa nở thấy Phật, đều được ăn mặc như ý, được sống lâu vô lượng, thân tâm tự do, dạo chơi vô số cõi nước, cúng dường chư Phật. Cõi ấy gió, rừng, chim, nước, thường diễn Pháp âm, Bồ tát Thánh chúng, đều là bằng hữu, cõi ấy rất an, rất vui, rất khéo đẹp, rất hiền lành, rất trong, rất sạch, rất chơn rất thường, nên gọi là cõi Tịnh độ rất an lạc của Phật Vô Lượng Quang, Vô Lượng Thọ.

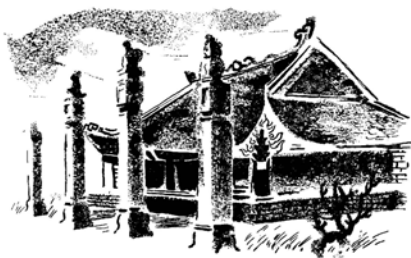
Thế nào là tin Pháp môn? Tin Pháp môn niệm Phật A Di Đà vãng sanh về thế giới cực lạc này là do Đức Thích Ca Mâu Ni giáo chủ cõi Ta Bà giảng sanh ở Trung Thiên Ấn Độ cách đây hơn hai ngàn sáu trăm năm trước chúng thành Phật quả đã chính miệng nói ra, có Bồ tát Di Lặc, A La Hán Xá Lợi Phất và Hoàng Hậu Di Đề Hy, cùng vô số tứ chúng đều được nghe; A Nan Đà và Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật; Ngoài ra ra những Kinh, Luận, Khuyên niệm Phật A Di Đà vãng sanh về cõi cực lạc, ghi trong Đại Tạng rất nhiều không thể ghi hết. Khi Phật nói Kinh Vô Lượng Thọ. Ngài Xá Lợi Phất cùng các Bạc Đại A La Hán, Ngài Di Lặc cùng các Đại Bồ Tát, cùng chư Thiên, chư Thần, người và Phi nhân số đông vô lượng đều Phát nguyện vãng sanh. Khi Phật nói Kinh Quán Vô Lượng Thọ Phật Hoàng hậu Di Đề Hy y theo đó tu trì, liền được vãng sanh về cõi Tịnh độ An lạc. Khi Phật nói Kinh A Di Đà, vô số chư Phật ở sáu phương đồng thời khen ngợi Đức Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni đã ở trong cảnh giới Ta Bà ngũ trước ác thế mà nói Pháp môn vô cùng thù thắng này. Chư Đại Tổ sư, Thánh Hiền, Thiện Tín, xiển dương tu tập được vãng sanh không thể kể xiết. Cho nên cần phải tin chắc Pháp môn tối thắng tối tôn này.

Tin Pháp môn niệm Phật A Di Đà vãng sanh về thế giới an lạc này, dưới đến hàng chúng sanh cực ác đều có thể tu chúng, trên đến Bồ tát đẳng giác cũng có thể tin chúng. Hàng hạ phẩm có thai thành là bậc tạo ngũ nghịch, thập ác đáng đọa vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, khi sắp mất nghe pháp môn này phát khởi lòng tin, phát nguyện tu hành cũng được vãng sanh. Bậc Trung

phẩm vãng sanh là người trì năng giới, thực hành mười điều thiện; hoặc có chúng sanh cõi người, cõi thần, cõi trời dục giới, có tu chút ít thiền định, nghe pháp môn này khởi lòng tin, phát nguyện tu hành liền được vãng sanh. Xem trong Văn Sanh Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, từ các bậc Đại Thánh, Đại Hiền cho đến dâm nữ, hàng thịt, chim thú cá trùng đều có thể vãng sanh, điều đó cho ta biết chắc. Những bậc sanh Bậc trung Bậc thượng là những Bồ tát từ Hoan hỉ địa đến Viên Hạnh Địa. Những bậc sanh bậc thượng là Bồ tát từ Bất động địa đến đẳng giác. Xem trong Kinh Hoa Nghiêm, Bồ tát Phổ Hiền ở vị đẳng giác cũng Phát nguyện vãng sanh. Vì thế, cần phải tin Pháp môn này là tối thắng, tối quảng.

Tin Pháp môn này lý thánh của nó không thể nghĩ bàn và công đức của nó không thể nghĩ bàn vì trong Nhân địa của Phật A Di Đà đã từng phát khởi các nguyện lớn: “Nếu các thế giới phương khác có người nào xưng niệm danh hiệu của Ngài, người ấy liền được hộ trì, nhiếp thọ, tiếp dẫn vãng sanh về thế giới cực lạc.” Nên Kinh A Di Đà nói: “Gìn giữ danh hiệu, một lòng không loạn, liền được vãng sanh Tịnh độ”. Một khi đã vãng sanh về Tịnh độ rồi thì một đời có thể thành Phật, vĩnh viễn không có trở ngại và lui sụt. Chỉ cần trong tâm xưng niệm câu chữ Nam Mô A Di Đà Phật, gìn giữ không quên, liền được đầy đủ lý tánh vô cùng tận và công đức không thể nghĩ bàn. Đây là phương pháp rất dễ làm, chỉ cần mỗi buổi sáng xưng niệm Nam Mô A Di Đà Phật được mười niệm, cũng chắc được vãng sanh, vào vị bất thối, thẳng đến thành Phật. Nên gọi Pháp môn này là Pháp môn vượt ngang qua ba cõi, khi vãng sanh về Tịnh độ rồi có thể vào địa vị của Như Lai. Chẳng phải như việc tu chúng của các Pháp môn khác, ban đầu dùng giới thiện để vượt qua ba đường dữ, kế dùng thiền định để vượt qua Dục giới. Kế đó dùng Bát Nhã để vượt qua sắc và vô sắc giới vẫn còn chưa được vào chánh định tụ của Bồ Tát, trong thời gian tu tập đó bị biết bao nhiêu chướng nạn làm lui sụt!

Đâu bằng Pháp môn niệm Phật này chỉ Quy y với Tam Bảo ở cõi Ta Bà mà đã được quy y với Tam Bảo ở thế giới cực lạc, liền được vượt qua ba cõi. Vì thế, cần nên tin Pháp môn này rất dễ làm rất mau nhiệm.

(còn tiếp)

Về nguồn

*Người trở về thặng hoa dòng sinh diệt,
Chuyến hành hương bỗng rút gót ngàn năm.
Ngón tay nào rung mãi phím đàn cầm,
Buông tự ngã theo hương trầm lắng tuyệt.*

*Người trở về cuộc dấn thân toàn triệt,
Sỏi đá reo dưới từng bước huyền môn.
Người quay về quỳ bên gối Thế Tôn,
Nên cung bậc cũng vô ngôn từ đáy.*

*Đoàn người đi, dấu chân xưa lừng lẫy,
Gánh càn khôn nhưng nào thấy lao lung.
Bụi phai mờ rớt lại lý trung dung,
Giúp nhân loại vượt nghìn trùng số kiếp.*

*Lửa chân như thấp lên làm thông điệp,
Áo vàng xưa chuyển tiếp áo vàng nay.
Người trở về vóc năm tháng vào tay,
Sống tỉnh thức, phút giây này, hiện tại.*

Sám Hối

*Lỡ đánh rơi thu vàng trong đáy mắt,
Gót hài ta lạnh ngắt mấy mùa đau.
Trang kính nào nhòa nhạt nét hư hao,
Tâm lay lắt nát nhàu câu sinh tử.*

*Về đi thôi, đường vô lai vô khứ,
Nghĩa gì đâu những ngôn ngữ trầm luân.
Về đi thôi, áo lam mỏng che thân,
Gom hơi thở ghép đôi vắn Tam bảo.*

Ngày Phật đản

*Một bài ca muôn đời tôi vẫn đợi,
Hát đi em, mùa đã tới đây rồi !!!
Phật đản sinh, ngày toàn thiện lên ngôi,
Em có thấy hương môi mình ngan ngát?*

*Đất chuyển rung, mười phương reo nhã nhạc,
Từ Phụ về vì an lạc thế gian.
Có bao giờ em cảm được hân hoan,
Tung vỡ ngực dâng tràn cơn địa chấn!!!*

Viên Hương